

Kitap

– İslamokan17 · 24 Mayıs 2024

~ KİTAP ~

Portmantodan aldı hırkasını ve omuzlarının üzerine attı yılmadık adımlarla evden çıkmaya hazırlanıyordu son bir kez vestiyerden kendine baktı saçlarını düzeltti ve taktı yüzüne gözlerindeki efkârı saklayan gülümsemesini. Asansör beklemekten nefret ederdi merdivenleri bir bir indi her kat indiğinde düşünceleri de derinleşiyordu yaşamı ,kendini , nedensizliği sorguluyordu.

Apartman görevlisi ile denk geldiğinde bölünmüştü düşünceleri .

- Kolay gelsin Ahmet abi .
- Allah razı olsun kardeşim. Nasılsın?
- İyiyim abi sen nasılsın , çocuklar nasıl?
- Allah'a şükür hepimiz iyiyiz.
- Görüşürüz abi .

Rutin konuşmasını da yaptığına göre artık müzik dinleyebilir kimse onu rahatsız etmeyeceğini bildiğinden kulaklığını taktı ve açtı "Ella Fitzgerald'ım Everytime we say goodbye " şarkısını. Kaybolmak istiyordu yumuşak notaların içinde yokluğu bulmak istercesine . İstemsiz bir mırıltı çıkıyor her nakaratta Everytime we say goodbye ...

Sokakları altı ana caddeye çıkmak için sağa saptı ve kısa karanlık sokağı geçmek için meyil verdi bedenine. Yürüdü yürüdü yürüdükçe uzaklaştı içindeki çocuktan, kendinden bir uçmaya yeni heveslenmiş bir kuş misali daha hızlı daha sert atıyordu . Dışardan gören biri acele ile nereye gidiyor bu kadın der ve iki defa bakar yokuş başına geldiğinde yavaşladı adımları geri geri gitmek istercesine

durdu ve yokuşun sonunda ki insanlara baktı gözüne kestiremedi yokuş yukarı çıkmayı , sapa bir köşede bir bank bulmaya çalışıyordu rahatsız edilmek istemiyordu . İlerde bir akasya ağacının altında bir bank buldu ve oraya doğru yürümeye başladı .

Akasya kokusunu derin derin içine çekti tanıdık bir koku daha aldığının farkına vardı ve etrafına bakınmaya başladı bu koku hanımeli mi yasemin mi emin olamıyordu etrafta ne hanım eli gördü ne de yasemin , çiçekleri aramayı bıraktı seviyordu bu iki kokuyu da banka oturdu ve buram buram kokularından cümbüşün tadını çıkarmaya karar verdi . Derin derin alıyor nefesini ,sakin sakın meditasyon yaparmış gibi ruhunda bir hafiflik hissetti ve andan uzaklaştı , adeta çiçek kokusundan sarhoş olmuştu önce karşı parkta oynayan çocuklar buğulandı sonra caddedeki arabalar ve şimdi kulağında ki müzik kendini kaybetmişti zamanda ve mekanda ...

Yüzünde bir gölge hissettiğinde açtı gözlerini hızlı ve sert bir düşüş yaşadı zamandan . Karşısında Yaşlı bir kadın ve kendisine birşey sormaya çalışıyormuş gibi bir hal ile kendi gözlerinin içine bakıyordu.

- Bana mı dediniz teyze

- Evet kızım . Yanın boşsa oturabilir miyim?

Kadının nezaketine hayran kalmıştı ve az kekeleyerek

- AA ta ... Tabi teyze buyrun.

- Kusura bakma kızım rahatsız ettim seni de ama yaşlılık ayaklarım tutmuyor artık şu ilerki banka yürüyecek takati bulamadım . Dedi eliyle ilerde duvar dibinde olan bankı göstererek.

- Estağfurullah teyze ne rahatsızlığı .

Kısa kesmeye çalışıyordu sohbeti . Tekrar zamandan ve mekandan soyutlamak istiyordu kendini . Gözlerini yeniden kapatmaya hazırlanıyordu ki yaşlı kadın konuşmaya yeniden başladı

- Hanımeli kokusunu alıyor musun güzel kızım, akasya ile ne güzel kokutmuşlar sokağı .

Sorumu sordu yada ortaya mı söylediğinden emin olamadığından bir cevap vermeden yaşlı kadını onaylar gibi başını salladı.

- Benim bey çok sever hanımeli , toprağı bol olsun yeni evlendiğimizde hanımeli getirirdi her zaman .

Teyze'yi dinleyip dinlememe arasında kalıyordu gitse rahatlar mıydı emin değildi ama bu çiçek kokulu mabedi de bırakmak istemiyordu . Birazdan kadın gider diye beklemeye başladı .

Hiç tahmin ettiği gibi olmadı yaşlı kadın kendisi ile sürüklediği çantasından gözlüğünü çıkardı ve yerleştirdi burnunun tam ucuna

- tamam. Oldu şimdi dedi kendi kendine yaşlı kadın ve çantasına attı elini ve içinden yapraklarının sarardığından emin olduğu bir kitap çıkardı. Göz ucu ile kitabın adına baktı " Aç papaz" kitabın yazarını göremedi ama . Kitaba baktığını fark eden kadın

-Yeni basılmış kitapları okuyamıyorum hafif ve basit geliyor bana .dedi

Genç kadın tekrar başını salladı onu onaylarcasına kadın kitabını okumaya başladı genç kadın da az önce ki huzurunu bulmaya çalıştı .

Zaman geçti mi yada geçmedi mi hiç fark etmedi huzur içinde nefesine odaklanmıştı delikanlı ta ki yaşlı kadının seslenişine kadar.

- Güzel kız bir derdin mi var ?

Bir an duraksadı evet dese uzun uzun anlatmak zorunda kalacak hayır dese ozaman neden bu halde sin

diye soracak , derin bir nefes alarak

- Hangi birimizin derdi yok ki teyze dedi .

Kadın onun bu dediğine çok içten bir onaylama ile başını salladı

- Çok haklısın kızım çokook .

Bu cevabı beklememişti. Yaşlı kadın kitabı göstererek

- Detlerime derman oldular dedi .

Delikanlı önce kitaba sonra yaşlı kadının yüzüne baktı ve hiç bir şey demeden önüne döndü .

Uzun bir soluksuz bekleyiş oldu . Delikanlı huzur alanına dalmayı bırakmış etrafı izliyordu yaşlı kadın

derin bir nefes alıp verdi ve

-Oh ... Dedi

Gözlüğünü çıkardı dikkatlice mendile sardı ve çantasına koydu , eteğine toz varmış gibi eli ile temizledi

ve

- Kızım dedi

Genç kadın ne var dercesine tek kaşını kaldırıp yaşlı kadına döndü yüzünü

- Kızım ne derdin var bilmiyorum ama sana ne iyi gelecek onu biliyorum . Al kuzum bu kitap dert ortağın

olsun .

Genç Kadın cevap vermeye kalmadan yaşlı kadın ayağa kalktı ve

- Hadi allahısmarladık dedi ve yürümeye başladı .

Genç kadın olduğu yerde önce elinde ki kitaba sonra yavaş yavaş ilerleyen yaşlı kadına baktı . Kadının

gözden ne zaman kaybolup olmadığını hatırlamıyor ama elinde ki kitabın sıcaklığını hissediyordu .

~ Son. ~